

РЕШЕНИЕ

№ 1520

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2912** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. И. А., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат Т. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 14 срещу Решение № 7 от 25.02.2021г. на управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на К. И. А. срещу Разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#10 от 09.12.2020 г., издадено от длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“, като неоснователна.

С жалбата е направено искане да се отмени оспореното решение, като излага аргументи, че жалбоподателката отговаря на условията за отпускане на пенсия по чл.69в КСО, като в разпорежданията по преписката, нейният педагогически стаж е неправилно изчислен. Твърди, че г-жа А. отговаря на условията за навършена възраст и по преписката е представила и дипломите си за педагогическо образование и правоспособност. От друга страна, учителският ѝ осигурителен стаж, по смисъла на чл.69в КСО, е не по-малко от 25 г. 8м. и 8 дни, а не както е посочено в разпорежданията - 25 г. 7м. и 28 дни. Излага, че доказателства в тази насока са разпореждане №[ЕГН]/01.11.2016г. на ТП на НОИ [населено място], както и трудовата книжка на жалбоподателката. Твърди се, че в цитираното разпореждане е посочено, че осигурителният стаж по чл.69в, ал.1 от КСО към датата на издаване на разпореждането, а именно 01.11.2016 г., е 25г. 04м. и 20 дни. Излага също, че от трудовата книжка на К. А., за периода след 01.11.2016, е видно, че тя е заемала

длъжността „Ст. Учител У.“ в СУ „Св. Кл. О.“, [населено място], в периода от 15.09.2017 г. до 02.01.2018г. — Осигурителен стаж по чл. 69в, ал.1 КСО - 3м. и 18 дни. Така общият осигурителен стаж по чл. 69в, ал.1 КСО на лицето е в размер на 25 г. 8м. и 8 дни. На следващо място, при издаване на разпореждане с изх. № Ц1012-40-12#10 от 09.12.2020г., което в последствие е потвърдено с Решение №7 от 25.02.2021г., длъжностните лица не са взели в предвид събраните доказателства. В решението е посочено, че за да се удостовери стажа на жалбоподателката е изпратено писмо с искане да се извършат проверки в съхраняваната документация на Основно училище „Н. В.“, [населено място] дол. С писмо, постъпило в НОИ с вх. № 1012-40-188#7 от 02.12.2019 г. Основно училище „Н. В.“, [населено място] дол уведомява, че за периода 20.10.1979 г. - 06.08.1990г. г-жа А. е заемала длъжността „дружинен ръководител“ и е изпълнявала пълна норма на задължителна преподавателска работа. В решението е постановено, че стажа в Основно училище „Н. В.“ не е в периода посочен от училището, а въз основа на удостоверение образец УП-13, издадено от ТП на НОИ - К. - 01.11.1979 г. - 31.05.1990г. или 10 години и 7 месеца. За периода от 20.10.1979г. до 01.11.1979г. и от 31.05.1990г. до 06.08.1990г. не е зачетен стаж на А. в размер на 2 месеца и 18 дни, като след като се зачете и този стаж, тя ще има дори по-голям стаж по чл. 69в КСО, от твърдените от жалбоподателката 25 г. 8м. и 8 дни.

В съдебно заседание поддържа жалбата, чрез адв. Т., претендира разноски. Иска отмяна на процесното решение, съответно потвърденото с него разпореждане, с което е отказано да бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Ответникът- Директорът на ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител юрк. Б. излага съображения, че жалбата е неоснователна и недоказана по съображения изложени в самото решение и в тази връзка иска нейното отхвърляне. Не претендира разноски.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С вх. № 2113-09-805 от 16.08.2016 г. е постъпило заявление от г-жа А. за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението са приложени документи, удостоверяващи осигурителен стаж и доход на лицето по българското законодателство.

С разпореждане № [ЕГН] от 01.11.2016 г. е постановен отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по българското законодателство на лицето.

С вх. № 2213-09-1 от 02.01.2018 г. е постъпило заявление за отпускане налична пенсия за осигурителен стаж и възраст от г-жа А..

С писмо, изх. № 1029-50-1999#12 от 28.09.2018 г., копие от което е изпратено и до г-жа А., от Териториално поделение (ТП) на НОИ, отдел „Обединен осигурителен архив“ - [населено място], където се съхраняват разплащателните ведомости на ОК на

Д. - [населено място], е изискано издаване на удостоверение образец УП-13 за периода 20.10.1979 г. -

01.06.1990 г., тъй като представеното от г-жа А. удостоверение образец УП-3, изх. № 375 от 17.10.2003 г. за този период, издадено от [община] не е надлежно оформено поради липса на печат на общината.

С вх. № 1029-50-1999#13 от 16.10.2018 г. от Териториално поделение на НОИ - К. е постъпило удостоверение образец УП-13, изх. № 1042-09-2478# 1 от 16.10.2018 г., в което е удостоверен осигурителен стаж на г-жа А. за периода 01.11.1979 г. -31.05.1990 г.

С разпореждане, изх. № 1029-50-1999#15 от 20.06.2019 г. е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето по българското законодателство.

С жалбата, постъпила в НОИ с вх. № 1012-40-188 от 19.07.2019 г. жал бо подател ката е направила възражение, че през периода 20.10.1979 г. - 01.06.1990 г. е работила на пълното законоустановено работно време в Основно училище „Н. В.“, [населено място] дол и Средно общообразователно училище „Х. Б.“, [населено място] дол.

С писма, изх. № 1012-40-188#1 и изх. № 1012-40-188#2 от 29.08.2019 г. до тези училища са отправени искания са извършване на проверки в съхраняваната документация и посочване дали през цитирания период, г-жа А. е изпълнила пълната норма на задължителна преподавателска работа.

С писмо, изх. № 1012-40-188#3 от 02.09.2019 г. г-жа А. е информирана за предприетите действия и необходимостта да представи доказателства, удостоверяващи придобитата от нея педагогическа квалификация.

С вх. № 1012-40-188#4 от 12.09.2019 г. лицето е представило копие от свидетелство за полувисше образование и учителска правоспособност и копие от диплома за виеше образование.

С молба, вх. № 1012-40-188#5 от 21.10.2019 г. г-жа А. настоява обжалваното от нея разпореждане да бъде отменено и преписката да бъде върната на длъжностното лице, като стажът положен на длъжността „дружинен ръководител“ бъде зачетен за учителски, съответно да й бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69в, ал. 3 КСО.

С решение № 47 от 04.11.2019 г. разпореждане, изх. № 1029-50-1999#15 от 20.06.2019 г. е отменено и преписката е върната на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите за лица с постоянен адрес в чужбина.

С писмо, постъпило в НОИ с вх. № 1012-40-188#7 от 02.12.2019 г. Основно училище „Н. В.“, [населено място] дол уведомява, че за периода 20.10.1979 г. - 06.08.1990 г. г-жа А. е заемала длъжността „дружинен ръководител“ и е изпълнила пълната норма

на задължителна преподавателска работа.

С писмо, постъпило в НОИ с вх. № 1012-40-188#8 от 03.12.2019 г. Средно общообразователно училище „Х. Б.“, [населено място] дол посочва, че за периода 20.10.1979 г. - 06.08.1990 г. г-жа А. не е работила в това училище като „дружинен ръководител“.

С разпореждане, изх. № 2113-50-511 #3 от 11.03.2020 г. е изменено разпореждане, изх. № 1029-50-1999# 15 от 20.06.2019 г. и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по българското законодателство на г-жа А..

С жалба, вх. № Ц1012-40-12 от 14.04.2020 г. г-жа А., чрез процесуалния си представител, обжалва разпореждане, изх. № 2113-50-511#3 от 11.03.2020 г. и твърди, че отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 69в, ал. 1 КСО за наличие на 25 години 08 месеца осигурителен стаж.

С Решение № 17 от 07.05.2020 г. е отменено разпореждане, изх. № 2213-50-511#3 от 11.03.2020 г. и преписката е върната на длъжностното лице за извършване на нова преценка на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст на г-жа А..

С разпореждане, изх. № 2113-50-511#6 от 15.06.2020 г. е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69в, ал. 1 КСО.

С вх. № Ц1012-40-12#2 от 21.07.2020 г. е постъпила жалба срещу разпореждане, изх. № 2113-50-511#6 от 15.06.2020 г.

С изх. № 1029-50-7824 от 29.07.2020 г. от Средно училище „Св. К. О.“ е поискана допълнителна информация относно продължителността на осигурителния стаж на г-жа А. за периода 15.09.2017 г. - 02.01.2018 г., предвид констатирани различия между подадените данни в Регистъра на осигурените лица и издаденото от училището удостоверение образец УП-3, изх. № 001 от 02.01.2018 г.

С вх. № Ц1012-40-12#4 от 06.08.2020 г. от Средно училище „Св. К. О.“ е постъпило удостоверение образец УП-3, изх. № 004 от 03.08.2020 г., с което е анулирано удостоверение образец УП-3, изх. № 001 от 02.01.2018 г. и е удостоверен осигурителен стаж на г-жа А. за периода 15.09.2017 г. - 02.01.2018 г. в продължителност от 00 години 03 месеца 17 дни.

С разпореждане, изх. № 2113-50-511#10 от 24.08.2020 г. е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69в, ал. 1 КСО.

С вх. № Ц1012-40-12#6 от 18.09.2020 г. е постъпила жалба срещу разпореждане, изх. № № 2113-50-511#10 от 24.08.2020 г.

С разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#7 от 22.10.2020 г. е изменено разпореждане, изх. № 2113-50-511#10 от 24.08.2020 г. и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69в, ал. 1 КСО.

С вх. № Ц1012-40-12#9 от 10.11.2020 г. е постъпила жалба срещу разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#7 от 22.10.2020 г.

С Решение № 34 от 25.11.2020 г., изх. № Ц3305-40-8 от 25.11.2020 г. на управителя на НОИ, разпореждане, изх. № 2113-50-511#6 от 15.06.2020 г. и разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#7 от 22.10.2020 г. са отменени, разпореждане, изх. № 2113-50-511#10 от 24.08.2020 г. е обезсилено и преписката е върната на длъжностното лице за произнасяне съобразно дадените указания.

Въз основа на тези данни, длъжностното лице издава процесното Разпореждане с изх. № Ц1012-40-12#10 от 09.12.2020 г. издадено от длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по българското законодателство.

Прието е, че доказаният български осигурителен стаж на К. А. е 27 години 00 месеца 22 дни от трета категория труд, от които 25 години 07 месеца 28 дни учителски стаж. Испанският осигурителен стаж е в продължителност от 01 години 00 месец 19 дни. Общият - български и испански осигурителен стаж на лицето е 28 години 01 месеца 11 дни.

Разпореждането е оспорено по административен ред с жалба № Ц1012-40-12#12 от 25.01.2021 г., пред Управителя на НОИ.

В резултат на което е постановено процесното Решение №7 от 25.02.2021 г., издадено от управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на К. И. А. като неоснователна.

За да постанови този резултат, административният орган е изложил, че съгласно чл. 69в, ал. 1 КСО през 2018 г. жените придобиват право на пенсия по тази разпоредба при навършване на възраст 58 години 02 месеца и наличие на 25 години и 08 месеца учителски осигурителен стаж.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 КСО през 2018 г. жените придобиват право на пенсия при навършване на възраст от 61 години и 02 месеца и наличие на 35 години 06 месеца осигурителен стаж. Осигурителният стаж се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 02 месеца до достигане на 37 години за жените.

Съгласно чл. 68, ал. 3 КСО ако лицата нямат право на пенсия по ал. 1-2, през 2018 г. те придобиват право на такава при навършване на възраст 66 години и 02 месеца и наличие на 15 години действителен осигурителен стаж. Възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 02 месеца до достигане на 67 години.

Предвид изложеното органа приема, че г-жа А., с общия си осигурителен стаж в продължителност от 28 години 01 месеца 11 дни не придобива право на пенсия по никоя от цитираните разпоредби през 2018 г., и до момента на постановяване на обжалваното разпореждане, тъй като не отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 69в, ал. 1 КСО за наличие на 25 години 08 месеца учителски осигурителен стаж, на

условието на чл. 68, ал. 1 КСО за наличие на 35 години 06 месеца осигурителен стаж, както и на изискването на чл. 68, ал. 3 КСО за навършена възраст от 66 години 02 месеца за придобиване право на пенсия.

Органа е посочил, че по отношение на възражението на г-жа А. относно зачетената от длъжностното лице продължителност на учителския ѝ осигурителен стаж, следва да се има предвид, че при преценка правото на пенсия на лицето продължителността на учителските осигурителни периоди е взета предвид така както е удостоверена в съответния документ, а именно:

- за периода 01.09.1976 г. - 31.08.1979 г. - въз основа на удостоверение образец УП-3, изх. № 4306 от 16.09.2003 г., издадено от [община], в който е удостоверен осигурителен стаж в продължителност от 03 години 00 месеца 00 дни

- за периода 01.11.1979 г. - 31.05.1990 г. - въз основа на удостоверение образец УП-13, изх. № 1042-09-2478# 1 от 16.10.2018 г., издадено от Териториално поделение на НОИ - К., в което е удостоверен осигурителен стаж в продължителност от 10 години 07 месеца 00 дни

- за периода 22.09.1990 г. - 30.06.2000 г. - въз основа на удостоверение образец УП-3, изх. № 21 от 13.05.2013 г., издадено от Общинска Администрация - [населено място] дол, в което е удостоверен осигурителен стаж в продължителност от 09 години 09 месеца 09 дни

- за периода 02.11.2000 г. - 04.11.2002 г. - въз основа на удостоверение образец УП-

2, изх. № 82 от 17.04.2013 г., издадено от ДДЛРГ „О. С.“, в което е удостоверен осигурителен стаж в продължителност от 02 години 00 месеца 02 дни

- за периода 15.09.2017 г. - 02.01.2018 г. - въз основа на удостоверение образец УП-

3, изх. № 004 от 03.08.2020 г., издадено от СУ „Св. К. О.“ - [населено място], в което е удостоверен осигурителен стаж в продължителност от 00 години 03 месеца 17 дни.

Поради изложеното, административния орган е приел, че общата продължителност на учителския осигурителен стаж на г-жа А. е 25 години 07 месеца 28 дни, с което същата не изпълнява изискването на разпоредбата на чл. 69в, ал. 1 КСО за наличие на 25 години 08 месеца учителски осигурителен стаж. Предвид изложеното е прието, че разпореждане, изх. № Ц1012-40-12# 10 от 09.12.2020 г., с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по българското законодателство на г-жа А. е правилно и законосъобразно.

По делото е допусната и приета без възражение съдебно-счетоводна експертиза. От заключението на вещото лице Е. Т. се установява следното, съобразно поставените

въпроси:

1. Какъв е размера на учителския стаж на жалбоподателката, съгласно представените от нея доказателства по делото?

В заключението си вещото лице е посочило, че положения от г-жа К. А. учителски стаж е в размер на 15 години, нула месеци и 28 дни, изчислен въз основа на наличните по делото документи - трудови книжки и образци УП-3, които са представени от жалбоподателката.

2. Какъв е размера на учителския стаж на жалбоподателката, съобразно признатите от НОИ документи за осигурителен стаж?

В заключението си вещото лице е посочило, че съгласно разпоредбата на чл. 12, ал.1 от НТКТС - „Трудовият стаж по Кодекса на труда се установява с трудова, осигурителна и занаятчийско-ученическа книжка или с удостоверение, издадено въз основа на изплащателни ведомости или партийни книги или други документи, удостоверяващи време, което се признава за трудов стаж по чл. 354 от Кодекса на труда“. В тази връзка и поради факта, че част от положения учителски стаж от г-жа К. А. не е документиран съгласно нормативната база, от страна на НОИ в хода на проверката на документите, свързани с отпускането на пенсията, с писма са изисквани удостоверения за стажа, както и информация за изпълнена пълна норма за задължителна преподавателска работа.

Размерът на учителския стаж на жалбоподателката съобразно признатите от НОИ документи за осигурителен стаж е както следва:

- 03 години въз основа на издадено удостоверение образец УП - 3, изх. № 4306/16.09.2003г., издадено от [община];
- 10 години и 7 месеца въз основа на издадено удостоверение образец УП-13, изх. № 1042-09-2478#1/16.10.2018г., издадено от НОИ ТП [населено място];
- 09 години, 09 месеца и 09 дни въз основа на издадено удостоверение образец УП-3, изх. № 21/13.05.2013г., издадено от Общинска администрация [населено място] дол;
- 02 години и 02 дни въз основа на удостоверение образец УП-2, изх. № 82 от 17.04.2013г., издадено от ДДЛРГ „О. С.“ - запис в трудовата книжка за положен учителски стаж в училище „Н. В.“;
- 3 месеца и 17 дни въз основа на издадено удостоверение № 004/03.08.2020г., издадено от СУ „С. К. О.“ [населено място].

В заключение вещото лице е обобщило, в тоговора на въпрос 2, че общия размер на учителски стаж на жалбоподателката, съобразно признатите от НОИ документи за осигурителен стаж 25 години, 7 месеца и 28 дни.

3. Като се вземат предвид датите на назначаване и напускане, да се изчисли общия учителски стаж на жалбоподателката по зачетения от пенсионния орган стаж?

В заключението си вещото лице Е. Т. в отговор на третия въпрос е посочило, че е отразен учителски стаж в трудовата книжка от 25 години, 08 месеца и 09 дни, а е признат учителски стаж от НОИ 25 години, 07 месеца и 28 дни.

За да стигне до този извод вещото лице пояснява, че получената разлика, /посочена в таблица/ се дължи на следното:

* Решаващият орган е зачел осигурителния стаж, който е в издаденото удостоверение образец УП-3 № 004/03.08.2020г. за 3 месеца и 17 дни, издадено от СУ „С. К. Охритски“, а не оформения трудов стаж в трудовата книжка в размер на 3 месеца и 18 дни.

* В трудовата книжка има запис, че от 20.10.1979г. до 01.06.1990г. г-жа А. е била назначена на длъжност „дружинен ръководител“ в Д. [населено място], което е отразено на стр. 14 и 15 от трудова книжка № 465 и този запис не е оформен съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж - липсва рекапитулация на стажа, както и подписите на главен счетоводител и ръководител. Правени са опити за приключване на книжката, има задраскване, като е нанесена забележка, че поправката е нанесена от „ЛС“.

С писмо, постъпило в НОИ с вх. № 1012-40-188#7 от 02.12.2019г. Основно училище „Н. В.“ [населено място] дол уведомява, че за периода 20.10.1979г. - 06.08.1990г. г-жа А. е заемала длъжността „дружинен ръководител“ и е изпълнила пълната норма на задължителна преподавателска работа.

В издаденото удостоверение обр. УП-3, № 375 от 17.10.2003г. за периода 20.10.1979г. - 01.06.1990г. за удостоверяване на осигурителен стаж от 10 години, 7 месеца и 10 дни не е положен изискуемия от НТКТС печат, на издаващия удостоверението, в случая община [населено място].

В тази връзка с писмо изх. № 1029-50-1999#12 от 28.09.2018г. от ТП на НОИ, отдел „Обединен осигурителен архив“ [населено място], където се съхраняват разплащателните ведомости на ОК на Д. [населено място], е изискано издаване на удостоверение образец УП-13 за периода 20.10.1979г. до 01.06.1990г.

С вх. № 1029-50-1999# 13/16.10.2018г. от ТП на НОИ - К. е постъпило удостоверение образец УП - 13, изх. № 1042-09-2478#1/16.10.2018г., в което е удостоверен осигурителен стаж на г-жа А. за периода 01.11.1979г. - 31.05.1990г. В удостоверението образец УП - 13 няма сборуван общ осигурителен стаж, а вписването на стажа е по месеци. В обжалваното Решение е зачетен осигурителен стаж в размер на 10 години и 07 месеца.

В забележката в удостоверението УП - 13, издадено от ТП [населено място] е записано, че „в разплащателната ведомост не е посочена началната дата на трудовото правоотношение“. В същия документ е посочено, че липсват данни за лицето за месец октомври 1979г. В удостоверението е посочено, че за м. 11.1979г. има отработени 30 дни, (което е било отразено във ведомостта, тъй като удостоверението УП-13 предствлява нейн „препис“ и в забележка е записано, че „Настоящото се издава въз основа на изплащателните документи, намиращи се в ТП на НОИ отдел „ООА“ [населено място]“). Това са дните, които са отработени през м. октомври, които не са включени във ведомостта за м. октомври и затова не са намерили отражение в издаденото УП-13. В тази връзка експертизата установява, че при сборуването на трудовия стаж от страна на НОИ тези 30 отработени дни за м. 11.1979г., които са повече от работните дни за месеца, не са приравнени на работни дни за месеца, за да има съпоставимост с дните за другите периоди (месеци) при сборуване на общия осигурителен стаж по цитираното УП-13. Експертизата е установила, че през месец ноември 1979г. са били 22 работни дни според календара за този месец, в този случай се установява осигурителен стаж в размер на 10 години, 07 месеца и 11 дни за периода 20.10.1979г. - 31.05.1990г., от които работни дни за м. 10.1979г. 8 дни (30 работни, вписани за м. 11.1979г в УП-13 - 22 работни дни за м. 11.1979г. = 8 работни дни).

Реално решаващият орган е зачел целия учителски стаж на база приложените към делото документи, като е допуснат пропуск при изчисляването, сборуването му, поради обстоятелството, че на ред 2, колона 6 от удостоверение образец УП-13 с изх. № 1042-09- 2478#1/16.10.2018г., издадено от НОИ ТП [населено място] са вписани отработени 30 дни, (които са равни на календарните дни през м. 11.1979г.), т.е. непрекъснато отработени 30 дни от 30 календарни дни. Експертизата е приравнила тези отработени 30 дни на работни спрямо календара за м. 11.1979г., като приема, че работни дни за м. 11.1979г. са 22 дни и установява, че за периода 20.10.1979г. (датата на вписване и в трудовата книжка) до 31.05.1990г. учителския стаж е 10 години, 07 месеца и 11 дни.

Експертизата е изчислила, че общия учителски стаж на жалбоподателката по зачетения от пенсионния орган стаж, като се вземат предвид датите на назначаване и напускане е - **25 години, 08 месеца и 09 дни.**

В заключението е посочено, че преизчислението е на база вписаното на ред 2, колона 6 от удостоверение образец УП-13 с изх. № 1042-09-2478#1/16.10.2018г., издадено от НОИ ТП [населено място], в което са вписани отработени 30 дни, при календарни дни за м. 11 1979г. също от 30 дни.

Съдът намира заключението за обективно, безпристрастно и изготвено на база наличните по делото доказателства. Заключението на ВЛ Е. Т. е прието без възражения, поради което съда цени същото, в съвкупност с приетите по

делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО – оспореният акт е получен от жалбоподателя на 05.03.2021г. /лист16/ известие за доставяне № ИДПС 1070 000НО0 U/, а жалбата е депозирана чрез административният орган на 13.03.2021г. /лист 5 от делото/ и от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е **основателна**.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, Управителя на НОИ да разглежда спорове, съгласно разпоредбите на чл. 117, ал.4 от КСО, и в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

По материалната законосъобразност на оспорения акт, правният спор се свежда до преценка наличието на материално –правните предпоставки на разпоредбата на чл.69в от КСО. **Съгласно чл.69в , ал.1 от КСО**, учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване **на възраст 57 години и 10 месеца от жените** и 60 години и 10 месеца от мъжете и **учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените** и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст.

Съгласно ал. 2 На лицата по ал. 1 се изплаща срочна пенсия за ранно пенсиониране от Учителския пенсионен фонд в размер, определен по реда на чл. 70 и намален с 0,1 на сто за всеки месец, недостигащ на лицето до навършване на възрастта му за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1.

А според изискванията на чл. 69в, ал.3 от КСО, на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 на същия текст и се пенсионираат при условията на чл.68 ал.1 и ал.2 от КСО се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд „Пенсии“ и добавка от учителския пенсионен фонд в размер на 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда, след придобиване право на пенсия по

ал.1.

Цитираната правна норма на чл.69в, ал.1от КСО предвижда по –благоприятни условия за пенсиониране на учители по отношение на изискуемата възраст в сравнение с общия случай по чл.68 ал.1 от КСО. Законодателят е въвел изискване за наличие на две кумулативни предпоставки, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране от учители по чл.69в ал.1 от КСО. Те са свързани с настъпила възраст и определен брой години осигурителен учителски стаж. Конкретно за жените, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране е необходимо при навършена възраст от 57 години и 10 месеца, лицето да има и учителски осигурителен стаж от 25 години и 8 месеца, като след 31.12.2016г., стажът се увеличава за всяка година с по 2 месеца. до 31.декември 2029 година.

Несъмнено правото на ранно пенсиониране за учителите се придобива преди да се придобие правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1, ал.2 от КСО. Нормата на чл.69в от КСО е влязла в сила от 01.01.2016г.

В оспорения акт е прието, че жалбоподателката **не е придобила право** на пенсия за ранно пенсиониране като учител и е потвърден отказът за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69в от КСО поради липса на изискуемата продължителност на осигурителния стаж на длъжност „учител“. Прието е, че доказаният български осигурителен стаж на лицето е 27 години 00 месеца 22 дни от трета категория труд, от които 25 години 07 месеца 28 дни учителски стаж. Испанският осигурителен стаж е с продължителност от 01 години 00 месец 19 дни. Общият - български и испански осигурителен стаж на лицето е 28 години 01 месеца 11 дни. Безспорно е установено, че към датата на заявлението г-жа А. има навършени 62 години 00 месеца и 14 дни и осигурителен стаж в България и Испания - 28 години 01 месеца 11 дни.

Прето е също, че г-жа А., с общия си осигурителен стаж в продължителност от 28 години 01 месеца 11 дни не придобива право на пенсия по никоя от цитираните разпоредби през 2018 г., и до момента на постановяване на обжалваното разпореждане, тъй като не отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 69в, ал. 1 КСО за наличие на 25 години 08 месеца учителски осигурителен стаж, на условието на чл. 68, ал. 1 КСО за наличие на 35 години 06 месеца осигурителен стаж, както и на изискването на чл. 68, ал. 3 КСО за навършена възраст от 66 години 02 месеца за придобиване право на пенсия.

Съгласно чл. 69в, ал. 1 КСО през 2018 г. жените придобиват право на пенсия по тази разпоредба при навършване на възраст 58 години 02 месеца и наличие на 25 години и 08 месеца учителски осигурителен стаж.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 КСО през 2018 г. жените придобиват право на пенсия

при навършване на възраст от 61 години и 02 месеца и наличие на 35 години 06 месеца осигурителен стаж. Осигурителният стаж се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 02 месеца до достигане на 37 години за жените.

Съгласно чл. 68, ал. 3 КСО ако лицата нямат право на пенсия по ал. 1-2, през 2018 г. те придобиват право на такава при навършване на възраст 66 години и 02 месеца и наличие на 15 години действителен осигурителен стаж. Възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 02 месеца до достигане на 67 години.

По делото няма спор, а и съда споделя изцяло обжалваното решение, в частта, с която е отхвърлена жалбата на К. И. А., [дата на раждане], срещу Разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#10 от 09.12.2020 г., с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1-2 КСО през 2018 г., тъй като жените придобиват право на пенсия при навършване на възраст от 61 години и 02 месеца и наличие на 35 години 06 месеца осигурителен стаж. От доказателствата по делото се налага безпротиворечивия извод, че кумулативно дадените предпоставки за наличието на това право, не са налице. Жалбоподателката има навършени 62 години 00 месеца и 14 дни и осигурителен стаж в България и Испания - 28 години 01 месеца 11 дни. От горното се установява, че лицето няма изискуемия осигурителен стаж 35 години 06 месеца.

От друга страна не са налице и предпоставките по чл. 68, ал. 3 КСО. Ако лицата нямат право на пенсия по ал. 1-2, през 2018 г. те придобиват право на такава при навършване на възраст 66 години и 02 месеца и наличие на 15 години действителен осигурителен стаж. Възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 02 месеца до достигане на 67 години.

Съдът обаче, не споделя изводите на решаващият орган и за липса на доказателства установяващи наличие на хипотезата на чл.69в от КСО. Жалбата е основателна.

С обжалваното решение органа е приел, че г-жа А., с общия си осигурителен стаж в продължителност от 28 години 01 месеца 11 дни и до момента на постановяване на обжалваното разпореждане, не отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 69в, ал. 1 КСО за наличие на 25 години 08 месеца учителски осигурителен стаж, тъй като към момента на подаване на заявлението 02.01.2018г. има 25 години 07 месеца и 28 дни положени като учителски стаж. Този извод е неправилен.

От доказателствата по делото се установява, че в издаденото Удостоверение обр. УП-3, № 375 от 17.10.2003г. за периода 20.10.1979г. - 01.06.1990г. за удостоверяване на осигурителен стаж от 10 години, 7 месеца и 10 дни не е положен изискуемия от НТКТС печат, на издаващия удостоверението, в

случая община [населено място]. В тази връзка с писмо изх. № 1029-50-1999#12 от 28.09.2018г. от ТП на НОИ, отдел „Обединен осигурителен архив“ [населено място], е изискано издаване на удостоверение образец УП-13 за периода 20.10.1979г. до 01.06.1990г. Видно от приложеното по делото удостоверение образец УП - 13, изх. № 1042-09-2478#1/16.10.2018г./л.59/, е удостоверен осигурителен стаж на г-жа А. за периода 01.11.1979г. - 31.05.1990г. В удостоверението образец УП - 13 няма сборуван общ осигурителен стаж, а вписването на стажа е по месеци. В обжалваното Решение е зачетен осигурителен стаж в размер на 10 години и 07 месеца.

В забележката в удостоверението УП - 13, издадено от ТП [населено място] е записано, че „в разплащателната ведомост не е посочена началната дата на трудовото правоотношение“. В същия документ е посочено, че липсват данни за лицето за месец октомври 1979г. В удостоверението е посочено, че за м. 11.1979г. има отработени 30 дни, (което е било отразено във ведомостта, тъй като удостоверението УП-13 предствлява нейн „препис“ и в забележка е записано, че „Настоящото се издава въз основа на изплащателните документи, намиращи се в ТП на НОИ отдел „ООА“ [населено място]“). Именно това са дните, които са отработени през м. октомври, които не са включени във ведомостта за м. октомври и затова не са намерили отражение в издаденото УП-13. Преценявайки в съвкупност всички доказателства по делото съдът приема заключението на ВЛ. Именно в тази връзка експертизата установява, че при сборуването на трудовия стаж от страна на НОИ тези 30 отработени дни за м. 11.1979г. които са повече от работните дни за месеца, не са приравнени на работни дни за месеца, за да има съпоставимост с дните за другите периоди (месеци) при сборуване на общия осигурителен стаж по цитираното УП-13. Експертизата е установила, че през месец ноември 1979г. са били 22 работни дни според календара за този месец, в този случай се установява осигурителен стаж в размер на 10 години, 07 месеца и 11 дни за периода 20.10.1979г. - 31.05.1990г., от които работни дни за м. 10.1979г. 8 дни (30 работни, вписани за м. 11.1979г в УП-13 - 22 работни дни за м. 11.1979г. = 8 работни дни).

Съдът приема, че реално решаващият орган е зачел целия учителски стаж на база приложените към делото документи, но е допуснал пропуск при изчисляването, сборуването му, поради обстоятелството, както е тосочено и в заключението на ВЛ, че на ред 2, колона 6 от удостоверение образец УП-13 с изх. № 1042-09- 2478#1/16.10.2018г., издадено от НОИ ТП [населено място] са вписани отработени 30 дни, (които са равни на календарните дни през м. 11.1979г.), т.е. непрекъснато отработени 30 дни от 30 календарни дни. Експертизата е приравнила тези отработени 30 дни на работни спрямо календара за м. 11.1979г., като приема, че работни дни за м. 11.1979г. са 22 дни и установява, че за периода 20.10.1979г. (датата на вписване и в трудовата книжка) до 31.05.1990г. учителския стаж е 10 години, 07 месеца и 11 дни.

В тази връзка съда приема установеното от експертизата, неоспорена от страните, която е изчислила, че общия учителски стаж на жалбоподателката по зачетения от пенсионния орган стаж, като се вземат предвид датите на назначаване и напускане е - 25 години, 08 месеца и 09 дни. Горното се подкрепя и от представените по делото доказателства.

Налага се извода, че към 02.01.2018г. са налице кумулативно дадените съгласно чл. 69в, ал. 1 КСО изисквания за жалбоподателката за придобиване право на пенсия по тази разпоредба, а именно при навършване на възраст 58 години 02 месеца – тя е навършила 62 години 00 месеца и 14 дни и съответно да има наличие на 25 години и 08 месеца учителски осигурителен стаж – установен е 25 години, 08 месеца и 09 дни учителски осигурителен стаж.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателката Заявление с вх. № 2213-09-1 от 02.01.2018 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото и своевременно претендираните от жалбоподателката разноски, съдът приема следното: видно от представения списък на съдебното заседание от процесуалния представител на жалбоподателката и приложеното пълномощно за процесуално представителство, разноските са в размер на 1550 лева, от които 1000 лева – адвокатски хонорар, и 550 лева – депозит за вещо лице, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 1550 лева.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на на К. И. А., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат Т. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 14 срещу Решение № 7 от 25.02.2021г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на К. И. А. срещу Разпореждане, изх. № Ц1012-40-12#10 от 09.12.2020 г., издадено от длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ НОИ за ново произнасяне по подаденото от К. И. А.,

ЕГН: [ЕГН] Заявление с вх. № 2213-09-1 от 02.01.2018 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА НОИ да заплати на К. И. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] сумата от 1550 /хиляда петстотин и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: